

ประสิทธิผลการจัดการขยะเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

Effectiveness of Cha-am Municipality Waste Management

Phetchaburi Province.

¹สิริมณ วารีเพชร

Sirimon Wareepetch¹

นักวิชาการอิสระ

independent academic

¹E-mail: sirimonwareepetch@gmail.com

Retrieved 19-07-2024; Revised 22-08-2024; Accepted 29-08-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินประสิทธิผลการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำ (2) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการขยะเทศบาลเมืองชะอำ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ประชาชนในพื้นที่บริการของเทศบาลชะอำประกอบด้วย ผู้นำชุมชนและข้าราชการ พนักงานผู้บริหารของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลเมืองชะอำ พนักงานวิสาหกิจ นักท่องเที่ยวค้างแรมที่อยู่ที่บริการของเทศบาลเมืองชะอำ จำนวน 300 คน ใช้แบบสอบถามทำการรวบรวมข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า (1) ด้านประสิทธิผลการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำ อยู่ในระดับปานกลาง (2) ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการขยะเทศบาลเมืองชะอำพบว่าเป็นเชิงบวกระดับปานกลางค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ; การจัดการขยะ; เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

Abstract

The objective of this research was to (1) Effectiveness of Waste Management Cha-am Municipality Phetchaburi Province. (2) explain correlation between effectiveness of Cha-am Municipality Waste Management with affecting factors. This was quantitative research ,sample were 300 residents of Cha-am Municipality. Questionaries were data collection means. Analytical statistics were percentages standard deviation mean and Pearson correlation.

Findings were as follows; 1) Effectiveness of Cha-am Municipality Waste Management Phetchaburi Province. Was moderate level. 2) 3) There were positive statistical significant correlation between effectiveness of Waste Management Cha-am Municipality with affecting factors at .01 level.

Keywords: effectiveness, Waste Management, Cha-am Municipality Phetchaburi Province

บทนำ

ปัญหาปริมาณขยะล้นเมืองและการจัดการที่เหมาะสมนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ขยะที่มีปัญหาสำคัญที่สุดได้แก่ขยะชุมชนเป็นปัญหาต่อชุมชนอย่างต่อเนื่องในทุกพื้นที่ ประชาชนไทยจำนวน 63 ล้านคน ทำให้เกิดขยะมากกว่า 56 ล้าน กิโลกรัมต่อวัน กองขยะสามารถ พบได้ทั่วไปแทบทุกพื้นที่ทุกชุมชนมีผลกระทบอย่างมากต่อสภาพแวดล้อมและชุมชนทั้งต่อสุขอนามัยและคุณภาพชีวิต การจัดการขยะแต่เดิมทั้งภาครัฐภาคเอกชนและชุมชนจะใช้วิธีกลบฝังหรือเผากำจัดในลักษณะต่างคนต่างทำ ทั้งการกำจัดที่ถูกสุขลักษณะและไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการและการลักลอบทิ้งขยะในที่สาธารณะทั้งบริเวณป่าหรือชายหาดที่ห่างไกลจากชุมชน (ตุลาพร อนันตนาวิณฺสรณ์, 2554) กรมควบคุมมลพิษได้รายงานว่ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั่วประเทศมีปริมาณประมาณ 15.03 ล้านตันต่อปีคิดเป็นอัตรา 41,064 ตันต่อวันประชากรเฉลี่ยแล้วผลิตขยะ 0.64 กิโลกรัมต่อคนและในกรณีเมืองท่องเที่ยวในฤดูกาลท่องเที่ยวจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นกว่าปกติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลสามารถกำจัดขยะตามมาตรฐานได้เพียงร้อยละ 6 อีกร้อยละ 13 ของเทศบาลไม่อาจดำเนินการได้ตามมาตรฐานทั้งที่เป็นการฝังกลบ ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลมีเพียงร้อยละ 4 ที่ดำเนินการฝังกลบตามมาตรฐานเท่านั้น ส่วนที่เหลือเป็นการเทกองและเผากลางแจ้ง (พิริยุตม์ วรรณพฤกษ์ 2555)

การจัดการขยะ ของประเทศไทยแม้ว่าจะยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ขณะที่รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของปัญหาขยะโดยยกระดับขึ้นเป็นวาระแห่งชาติมีการกำหนด โรดแม็ปจัดการขยะ เป็นสี่ส่วน ได้แก่ 1) กำจัดขยะมูลฝอยเก่าตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่วิกฤต 2) สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสมเพื่อรองรับขยะใหม่ โดยเน้นการ ลดขยะ คัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง กำจัดขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม กำจัดโดยเทคโนโลยีผสมผสานที่เน้นการแปรรูปเป็นพลังงานใช้ประโยชน์ 3) วางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย 4) มุ่งสร้างวินัยคนในชาติเพื่อมุ่งสู่การจัดการขยะที่ยั่งยืน ปัญหาการจัดการขยะมีหลากหลายมิติทำให้การแก้ปัญหาเป็นไปอย่างยากลำบาก

การจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเพชรบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเพชรบุรี จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมของชาวไทยและต่างประเทศเนื่องจากสามารถท่องเที่ยวได้ภายในหนึ่งหรือสองวัน อำเภอชะอำมี พื้นที่ 110 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 42,578 คน (2565) จำนวนครัวเรือน 12,466 ครัวเรือน เนื่องจากพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งชาวไทยและต่างประเทศนั้นคือชายหาดชะอำ ทำให้พลเมืองที่อาศัยในพื้นที่มีทั้งพลเมืองที่อยู่อาศัยตามจริงของทะเบียนราษฎร และประชากรแฝงจำนวนมากไม่แน่นอนตามฤดูกาลท่องเที่ยว ปัญหาหลักได้แก่ปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหามลพิษ

เทศบาลเมืองชะอำ มีปริมาณขยะมีปริมาณขยะที่กำจัด 80-90 ตันต่อวัน ขณะที่สามารถกำจัดได้เพียง 100 ตันต่อวันด้วยการใช้วิธีฝังกลบ เทศบาลเมืองชะอำตระหนักในปัญหาเป็นอย่างดี โดยจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดการแปรรูปขยะเริ่มต้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 เทศบาลเมืองชะอำได้จัดทำโครงการชุมชนใส่ใจสิ่งแวดล้อมเพื่อนำร่องการจัดการขยะ พยายามนำขยะที่เหลือมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด ปัจจุบันได้นำนโยบายของกระทรวงมหาดไทยที่กำหนดโครงการ จังหวัดสะอาด 3Rs ประชากรรัฐที่มีการทำงานร่วมกันระหว่างจังหวัด อำเภอบริหารชุมชนหมู่บ้านและให้ผู้นำราชการและนายอำเภอกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำ
2. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการขยะเทศบาลเมืองชะอำ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดการจัดการขยะแบบเหลือศูนย์

แนวคิดการจัดการขยะแบบเหลือศูนย์ (Zero Waste Wikipedia) เกิดขึ้นในช่วงตอนกลางของ ค.ศ. 1970 จากการประกาศของบริษัทแห่งหนึ่งที่มีชื่อว่า Zero Waste System Inc. ที่มลรัฐ California ของประเทศสหรัฐอเมริกา ทำการ Recycle สารเคมีที่ใช้แล้วจากอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ กรองน้ำมันที่ใช้แล้วเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่จากอุตสาหกรรมแป้นพิมพ์โดยจำหน่ายสินค้า Recycle ในราคาถูกลงกว่าเดิม ผลการดำเนินการประสบความสำเร็จอย่างมากและสามารถสร้างเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาต่อยอดจนได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐของประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อผลงานได้รับการตีพิมพ์แพร่หลาย บริษัทได้รับฉายาว่าเป็น “ผู้นำ การแลกเปลี่ยนของเสียที่ยั่งยืนและกระตือรือร้น” ต่อมาบริษัทได้เรียกร้องให้ผู้ผลิตสินค้าต่าง ๆ มีการออกแบบผลิตภัณฑ์แนวใหม่ที่ลดการเกิดของเสียและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากยิ่งขึ้น ต่อจากนั้นกระแสด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมมีความต้องการมากขึ้น สังคมต้องการสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น โดยเฉพาะในช่วง ค.ศ. 1998- 2003 เกิดกระแสความต้องการชุมชนรูปแบบ Zero Waste ที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นรวมถึงแนวทางการส่งเสริม Zero Waste ให้ใกล้เคียงกับความหมายของ “ของเสียเหลือศูนย์” ให้มากที่สุด (Wikipedia สืบค้น 15 กันยายน 2566) แนวคิดขยะเหลือศูนย์ (Zero Waste Management) มีหลักการว่า “ขยะ มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้” โดยมีเป้าประสงค์คือ “การทำขยะให้เหลือน้อยที่สุดและกำจัดที่เหลือ (residue) โดยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ” การจัดการขยะเหลือศูนย์เป็นการ

วางยุทธศาสตร์ใหม่ที่ต้องการขับเคลื่อนด้วยพลังจากรากฐานสังคมที่จะปรับเปลี่ยนวิถีเก่าๆ ไปสู่การดำเนินการแบบใหม่ที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้บริโภคให้เกิดความร่วมมือ แนวคิดการนำขยะกลับมาใช้ใหม่

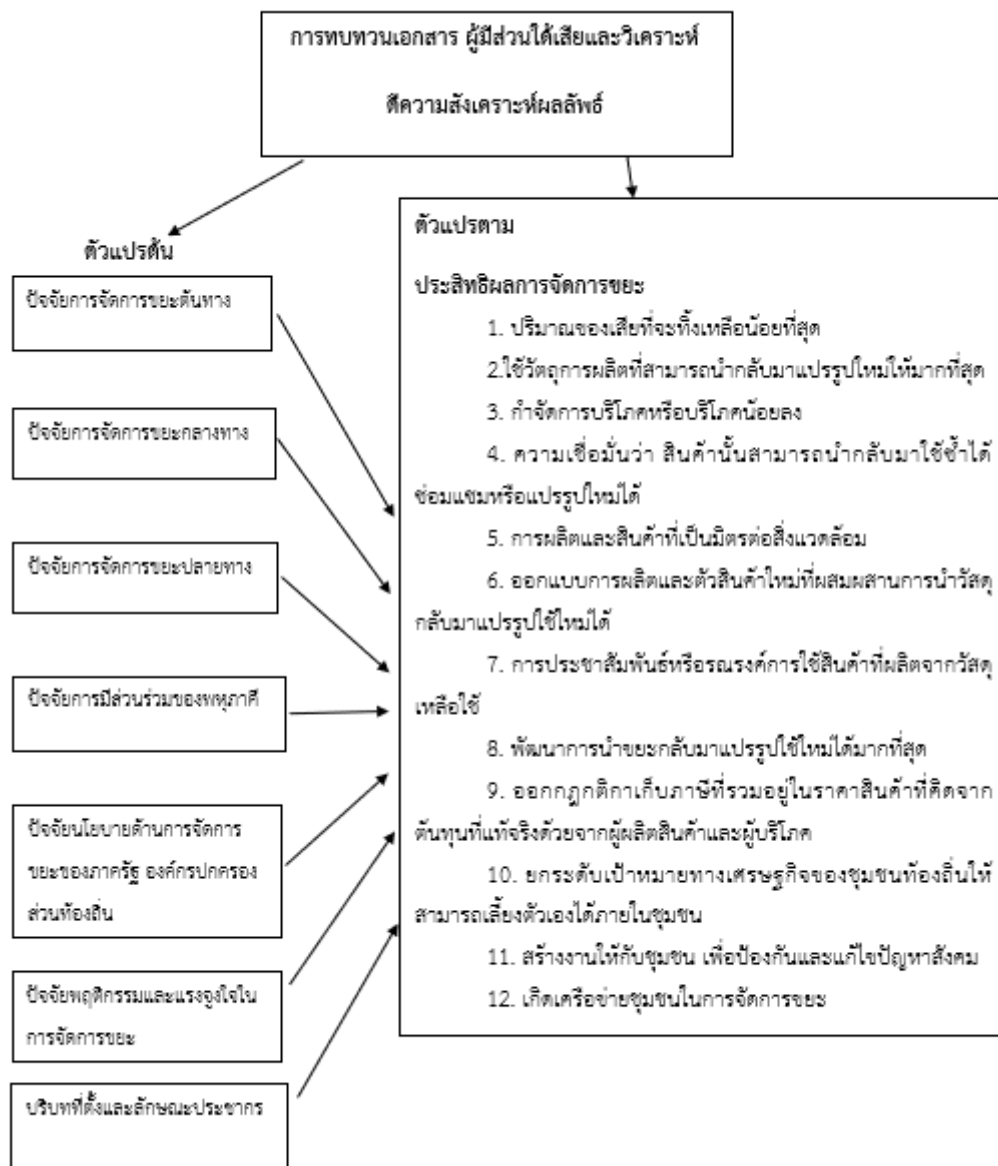
ปัจจุบันปัญหาทรัพยากรธรรมชาติลดน้อยได้เพิ่มความรุนแรงมากขึ้นตามลำดับ จนก่อให้เกิดเป็นปัญหาทางสิ่งแวดล้อมของมนุษย์อย่างหนึ่ง มนุษย์ได้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างฟุ่มเฟือยมากกว่า 2 ศตวรรษหรือหลังจากการพัฒนาอุตสาหกรรม ทรัพยากรที่ถูกใช้ไปอย่างไม่รู้คุณค่า เช่น ป่าไม้ แร่ธาตุ น้ำมัน หรือก๊าซธรรมชาติต่างๆ ซึ่งนับวันจะหมดไปโดยไม่คาดการณ์ว่าทรัพยากรเหล่านั้นจะหมดไปภายในไม่กี่สิบปีข้างหน้า ถ้าทราบใดที่มนุษย์ยังไม่หยุดการใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือย ผลจากการใช้ทรัพยากรเหล่านี้ส่งผลให้เกิดปัญหามลพิษจากขยะที่สามารถกำจัดให้หมดสิ้นไปหลังจากใช้ประโยชน์หมดแล้ว ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดของโลกหรือส่วนใดของประเทศต่างประสบกับปัญหาดังกล่าวทั้งสิ้น แต่เมื่อพิจารณาถึงขยะที่เกิดจากความฟุ่มเฟือยของมนุษย์แล้ว จะพบว่าขยะบางส่วนสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ หรือสามารถนำไปแปรรูปให้เป็นสิ่งของที่มีบุคคลอื่นต้องการ ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจในการนำแนวทางในการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งนอกจากจะเป็นการลดปริมาณขยะที่ต้องกำจัดแล้วยังเป็นการประหยัดทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสภาพแวดล้อมไว้ต่อไป

บทความวิจัย การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลนครพิษณุโลกร่วมกับสถาบัน GTZ (2553) ประเทศเยอรมัน ผลการศึกษาพบว่าในอดีตเทศบาลนครพิษณุโลกประสบปัญหาด้านการจัดการขยะมูลฝอย เช่นเดียวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายๆ แห่งในประเทศไทย นั่นคือการขาดแคลนที่ฝังกลบขยะมูลฝอย ในขณะที่ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องปัญหาการมีงบประมาณจำกัด การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เทศบาลนครพิษณุโลกได้ศึกษาวิจัยจนพบว่า การจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพต้องการใช้แนวคิด การจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชน (CBM) ที่มีจุดเน้นอยู่ที่ของขายได้และการทำปุ๋ยชีวภาพ รวมถึงการใช้เทคนิคการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการเชิงกลชีวภาพ (MBT) นอกจากนั้นยังมีการดำเนินการในด้านขยะอันตรายและขยะติดเชื้อซึ่งการดำเนินการตามแนวคิดดังกล่าวต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือในการแก้ปัญหาของทุกคนเพื่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

อัจฉรา อัครจุฑิกลชัย พิมลพรรณ หาญศักดิ์และเพียงใจ พิระเกียรติขจร (2555) บทความวิจัยแนวทางการจัดการขยะให้เหลือศูนย์ภายในมหาวิทยาลัยมหิดล การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ องค์ประกอบและลักษณะสมบัติของขยะที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา พร้อมทั้งนำเสนอแนวทางการจัดการขยะให้เหลือศูนย์ โดยรวบรวมข้อมูลได้แก่ ปริมาณ อัตราการเกิด องค์ประกอบ ลักษณะสมบัติทางกายภาพ และเคมีของขยะ และนำมาวิเคราะห์แนวทางการจัดการขยะให้เหลือศูนย์ การศึกษาข้อมูลในปี พ.ศ. 2551 พบว่ามีการนำขยะปริมาณเฉลี่ย 4,000 กิโลกรัม/วันไปกำจัด อัตราการผลิตขยะเฉลี่ย 0.303 กิโลกรัม/คน/วัน ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบขยะพบว่า พลาสติกเป็นองค์ประกอบสูงสุดร้อยละ 39.88 ขยะเศษอาหารร้อยละ 28.6 และกระดาษร้อยละ 14.95 ผลการวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของขยะพบว่า ค่าความหนาแน่นของขยะ 0.056 kg. ค่าความชื้นร้อยละ 59.74 ปริมาณของแข็งทั้งหมดร้อยละ 40.26 ปริมาณที่เผาไหม้ได้ร้อยละ 88.12 ปริมาณเถ้าร้อยละ 11.88 และค่าความร้อน 4,915 cal/gm การจัดการขยะของมหาวิทยาลัยมหิดล

ศาลาया ปัจจุบันคงมีปัญหที่ต้องปรับปรุงในด้านการเก็บรวบรวม การคัดแยก การรีไซเคิลขยะ แนวทางในการจัดการขยะให้เหลือศูนย์เริ่มจากการกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมร่วมกับการรณรงค์เพื่อสร้างความตระหนักแก่นักศึกษา และบุคลากรในการลดปริมาณการผลิตขยะ ตัวอย่างกิจกรรมการจัดการขยะได้แก่การคัดแยกขยะ ธนาคารขยะรีไซเคิล การทำปุ๋ยหมัก และการผลิตก๊าซชีวภาพจากเศษขยะอาหาร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนในพื้นที่บริการของเทศบาลชะอำ ประกอบด้วย ผู้นำชุมชนและข้าราชการ พนักงานผู้บริหารของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลเมืองชะอำ พนักงานวิสาหกิจ นักท่องเที่ยวค้างแรมที่อยู่พื้นที่บริการของเทศบาลเมืองชะอำ จำนวน 300 คน ใช้แบบสอบถามทำการรวบรวมข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ เพียร์สัน

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการจัดการขยะเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี” ในครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. พหุภาคีมีบทบาทต่อความสำเร็จของการจัดการขยะ ประกอบด้วย จำนวนขยะที่เทศบาลจัดการในพื้นที่เมืองชะอำ เทศบาลปรับปรุงแหล่งกลบฝังขยะให้เป็นพื้นที่พักผ่อนของประชาชน การจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อมของเทศบาล ความสามารถในการนำขยะอินทรีย์และขยะจากสวนหรือน้ำขยะมาหมักทำปุ๋ย ความสามารถผลิตน้ำมันปิโตรเลียมจากขยะ การสนับสนุนวิสาหกิจแปรรูปสินค้าจากขยะ การจัดการมลภาวะทางน้ำ ใต้ดิน บนพื้นดินและอากาศ ความสำเร็จของการจัดพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่อุตสาหกรรม สุขอนามัย และคุณภาพชีวิตของคนหัวหินการจัดการขยะของเทศบาลบรรลุวัตถุประสงค์ ประชาชนมีความพอใจในการจัดการขยะ และประชาชนให้ความร่วมมือในการจัดการขยะของเทศบาล สรุป ผลการศึกษาเชิงปริมาณสะท้อนภาพบทบาทของพหุภาคีว่าเป็นเพียงการรวมตัวอย่างหลวมๆ เฉพาะกิจเท่านั้นผลการศึกษาเชิงปริมาณจึงพบว่า พหุภาคีมีบทบาทต่อการจัดการขยะเหลือศูนย์เพียงระดับปานกลาง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำ กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำ การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำ 1.บทบาทของพหุภาคีในการจัดการขยะ 2. การจัดการขยะตามหลักการ 3Rs 3. นโยบายการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำ 4. การมีส่วนร่วมของพหุภาคี และ 5. ปัจจัยพฤติกรรมและแรงจูงใจในการจัดการขยะ ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการจัดการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำ พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการจัดการขยะเพียงระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำ กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการขยะของเทศบาลเมืองชะอำเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา อัครจุฑกุลชัย พิมพ์พรรณ หาญศักดิ์ เพียงใจ พิระเกียรติขจร (2555) บทความวิจัยแนวทางการจัดการขยะให้เหลือศูนย์ภายในมหาวิทยาลัยมหิดลด้านแนวทางในการจัดการขยะให้เหลือศูนย์เริ่มจากการกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมร่วมกับการรณรงค์เพื่อสร้างความตระหนักแก่นักศึกษา และบุคลากรในการลดปริมาณการผลิตขยะ ตัวอย่างกิจกรรมการจัดการขยะได้แก่การคัดแยกขยะ ธนาคารขยะรีไซเคิล การทำปุ๋ยหมัก และการผลิตก๊าซชีวภาพจากเศษ

ขยะอาหาร ส่วนทางด้านการจัดการขยะโดยมีส่วนร่วมของพหุภาคีสอดคล้องกับบทความวิจัยของ สุรพล ดำรงกิตติกุล และคณะบทความวิจัย (2552) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการขยะเพื่อให้เกิดประโยชน์กับทุกภาคส่วนของชุมชน ตำบลแม่โป่ง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ที่เสนอให้ทำการจัดการขยะโดยใช้หลักการ 3-R ที่เริ่มต้นด้วยการลดปริมาณขยะ (Reduce) ทำการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ขยะส่วนหนึ่งที่คัดแยกจะเป็นขยะมีมูลค่านำไปใช้ (Reuse) หรือแปรรูปเป็นของใหม่ (Recycle) สามารถนำไปใช้ให้คุ้มค่าสุดท้ายจะคงเหลือส่วนที่เป็นขยะที่น้อยที่สุด ได้แก่ ขยะอันตรายประเภทมลพิษ แพร่เชื้อโรค และมีเศษซากที่ต้องกำจัดโดยเทศบาลอย่างถูกวิธี เช่น การเผา หรือฝังกลบและการคัดแยกขยะก่อนทิ้งสามารถลดปริมาณขยะลงไปได้ การจัดการขยะที่ได้ผลต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชน จากทุกภาคส่วน ได้แก่ ชุมชน นักเรียน ครู เทศบาล ผู้ประกอบการ เป็นปัจจัยสำคัญ ที่สำคัญคือ จำเป็นต้องมีกระบวนการจัดการและยุทธศาสตร์ที่ดีรองรับ ด้วยจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม และนำผลประโยชน์ที่ได้จากการจัดการขยะคืนสู่ชุมชน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนส่วนในด้านรูปแบบของการจัดการ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยได้ข้อค้นพบจากการวิจัยนำมาสู่การวิเคราะห์เพื่อสร้างข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการจัดการขยะเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เทศบาลเมืองชะอำต้องกำหนดนโยบายการจัดการขยะอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้มีการวางแผนยุทธศาสตร์ การทำโครงการที่จะรองรับการจัดการขยะ
2. เทศบาลเมืองชะอำต้องพัฒนาต่อยอดการจัดทำศูนย์การเรียนรู้ด้านขยะและสิ่งแวดล้อม
3. เทศบาลเมืองชะอำต้องประชาสัมพันธ์การคัดแยกขยะก่อนทิ้งอย่างเป็นรูปธรรมและจัดหาภาชนะรับขยะตามประเภทของขยะโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวและตลาดสด
4. เทศบาลเมืองชะอำต้องสร้างเครือข่ายการจัดการขยะที่เน้นการให้ความร่วมมือกับภาคอื่นๆ ให้เกิดเป็นรูปธรรม
5. เทศบาลเมืองชะอำควรมีหน่วยงานด้านวิศวกรรมที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อการจัดการขยะ
6. เทศบาลเมืองชะอำควรส่งเสริมและจัดตั้งธนาคารขยะให้ชุมชนทุกชุมชนและจัดระเบียบการจำหน่ายและจัดเก็บของเก่าสำหรับผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยเสนอให้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแสวงหาแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดการขยะโดยเฉพาะการคัดแยกขยะและการใช้ประโยชน์จากธนาคารขยะ
2. ผู้วิจัยเสนอให้ทำการวิจัยในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะรูปแบบที่แตกต่างกันเพื่อเป็นทางเลือกที่เหมาะสมในแต่ละสภาวะแวดล้อม

เอกสารอ้างอิง

- พิริยุตม์ วรรณพฤกษ์. (2555). *การปรับปรุงนโยบายการจัดการขยะมูลฝอยของประเทศไทย*
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เทศบาลนครพิษณุโลกร่วมกับสถาบัน GTZ (2553). *การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลนครพิษณุโลก*.
- อัจฉรา อัครจุฑิกลชัย พิมลพรรณ หาญศักดิ์ และเพ็ญใจ พีระเกียรติขจร. (2555). *บทความวิจัยแนวทางการจัดการขยะให้เหลือศูนย์ภายในมหาวิทยาลัยมหิดล*.
- สุรพล ดำรงกิตติกุล และคณะ. (2552). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการขยะเพื่อให้เกิดประโยชน์กับทุกภาคส่วนของชุมชน ตำบลแม่โป่ง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่*.
- ตุลาพร อนันตนาวิณสรณ์. (2554). *Waste trad pdf*. กรมควบคุมมลพิษ.